

บทที่ 6

บทสรุป และข้อเสนอแนะ

1. สรุปการวิจัย

การทำแท้งเป็นสิ่งที่มีความสำคัญในสังคมมนุษย์ตั้งแต่ยุคอารยธรรมโบราณมาจนถึงยุคอารยธรรมที่ทันสมัย แม้ว่าการทำแท้งจะไม่ใช่วิธีการกระทำที่เป็นธรรมเนียมของสังคมมนุษย์ แต่ก็เป็นการกระทำที่พบได้ในสังคมปัจจุบัน ในปัจจุบันไม่ว่ากฎหมายทำแท้งจะเข้มงวดหรือมีข้อกีดกันความรับผิดชอบในการทำแท้งก็ตาม การทำแท้งเป็นการกระทำที่มีอยู่ทั่วไปด้วยเหตุผลต่าง ๆ กัน มีทั้งการทำแท้งที่ถูกกฎหมายและการทำแท้งที่ผิดกฎหมาย

จากการศึกษากฎหมายเกี่ยวกับการทำแท้งของต่างประเทศได้แก่ ประเทศฝรั่งเศส ประเทศเยอรมนี ประเทศอังกฤษ และการศึกษากฎหมายเกี่ยวกับการทำแท้งของประเทศไทย มีทั้งความแตกต่าง และมีทั้งความสอดคล้องกัน นอกจากนี้ยังพบปัญหาและอุปสรรคในการใช้สิทธิในการทำแท้งของหญิงของหญิงตั้งครรภ์ที่ทารกในครรภ์มีปัญหาสุขภาพในกฎหมายเกี่ยวกับการทำแท้งของต่างประเทศและกฎหมายเกี่ยวกับการทำแท้งของประเทศไทยสรุปได้ดังนี้

1.1 กฎหมายเกี่ยวกับการทำแท้งของต่างประเทศและของประเทศไทยในกรณีที่หญิงตั้งครรภ์ตรวจพบว่าทารกในครรภ์มีปัญหาสุขภาพหรือความพิการ

1.1.1 กฎหมายเกี่ยวกับการทำแท้งของประเทศไทย (The Veil Law 1975)

กฎหมายเกี่ยวกับการทำแท้งของประเทศไทย (The Veil Law 1975) มีบทบัญญัติข้อยกเว้นความรับผิดชอบครอบคลุมถึงกรณีที่หญิงตั้งครรภ์ตรวจพบว่าทารกในครรภ์มีปัญหาสุขภาพหรือความพิการ โดยหญิงตั้งครรภ์ที่มีความประสงค์จะยุติการตั้งครรภ์ต้องมีอายุครรภ์ไม่เกินสิบสองสัปดาห์ ต้องผ่านการรับคำปรึกษาจากผู้เชี่ยวชาญด้านการวางแผนครอบครัว และผ่านการรับรองจากผู้เชี่ยวชาญอย่างน้อยสี่คน ได้แก่ สูตินรีแพทย์ ผู้เชี่ยวชาญความผิดปกติของทารกในครรภ์ นักสังคมสงเคราะห์ นักจิตวิทยา ในกรณีที่เร่งด่วนผ่านการรับรองจากผู้เชี่ยวชาญน้อยกว่าสี่คนก็ได้ โดยกระทำภายในสถานพยาบาลของรัฐหรือสถานพยาบาลของเอกชนที่อยู่ภายใต้การควบคุมดูแลของรัฐ

1.1.2 กฎหมายเกี่ยวกับการทำแท้งของเยอรมนี (German Criminal Code 1998)

กฎหมายเกี่ยวกับการทำแท้งของประเทศเยอรมนี (German Criminal Code 1998) มีบทบัญญัติข้อยกเว้นความรับผิดชอบคลุมถึงกรณีที่หญิงตั้งครรภ์ตรวจพบว่าทารกในครรภ์มีปัญหาสุขภาพหรือความพิการ โดยหญิงตั้งครรภ์ที่มีความประสงค์จะทำแท้งมีอายุครรภ์ไม่เกินสิบสองสัปดาห์ ต้องผ่านการรับคำปรึกษาจากแพทย์ผู้ที่ไม่ใช่ผู้กระทำแท้งก่อนวันทำแท้งอย่างน้อยสามวัน และต้องมีใบรับรองแพทย์ว่าได้ผ่านการรับคำปรึกษาจากแพทย์แล้ว

1.1.3กฎหมายเกี่ยวกับการทำแท้งของประเทศอังกฤษ(Abortion Act 1967)

กฎหมายเกี่ยวกับการทำแท้งของประเทศอังกฤษ(Abortion Act 1967)มีบทบัญญัติข้อยกเว้นความรับผิดชอบคลุมถึงกรณีที่หญิงตั้งครรภ์ตรวจพบว่าทารกในครรภ์มีปัญหาสุขภาพหรือความพิการ โดยหญิงตั้งครรภ์ที่มีความประสงค์จะทำแท้งต้องมีอายุครรภ์ไม่เกินยี่สิบสี่สัปดาห์ โดยมีแพทย์ที่ได้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพเวชกรรมสองคนลงความเห็น กรณีเร่งด่วนเพื่อช่วยชีวิตของหญิงตั้งครรภ์ หรือเพื่อป้องกันอันตรายที่จะเกิดต่อสุขภาพกายหรือสุขภาพจิตของหญิงตั้งครรภ์ ไม่จำเป็นต้องให้แพทย์ลงความเห็นครบทั้งสองคนก็ได้ โดยสถานที่ทำแท้งจะต้องเป็นโรงพยาบาลของรัฐ

1.1.4กฎหมายเกี่ยวกับการทำแท้งของประเทศไทย ประมวลกฎหมายอาญา พ.ศ.2500

กฎหมายเกี่ยวกับการทำแท้งของประเทศไทย ประมวลกฎหมายอาญา พ.ศ.2500 มาตรา 305 มีบทบัญญัติข้อยกเว้นความรับผิดชอบ เพียง 2 กรณี กรณีที่ 1 กระทำเพื่อสุขภาพของหญิงตั้งครรภ์ หรือ กรณีที่ 2 กระทำในกรณีที่หญิงตั้งครรภ์จากการกระทำความผิดอาญาเกี่ยวกับเพศ คือถูกข่มขืนกระทำชำเรา ข้อยกเว้นความรับผิดชอบของกฎหมายทำแท้งจึงไม่ครอบคลุมถึงกรณีที่หญิงตั้งครรภ์ตรวจพบว่าทารกในครรภ์มีปัญหาสุขภาพหรือความพิการ

1.2ปัญหาและอุปสรรคในการใช้สิทธิในการทำแท้งของหญิงตั้งครรภ์ที่ทารกในครรภ์มีปัญหาสุขภาพหรือความพิการของต่างประเทศและของประเทศไทย

1.2.1ปัญหาและอุปสรรคในการใช้สิทธิในการทำแท้งของหญิงตั้งครรภ์ที่ทารกในครรภ์มีปัญหาสุขภาพหรือความพิการของต่างประเทศ

การใช้สิทธิในการทำแท้งของหญิงตั้งครรภ์ที่ทารกในครรภ์มีปัญหาสุขภาพหรือความพิการของของต่างประเทศ ได้แก่ ประเทศฝรั่งเศส ประเทศเยอรมนี และประเทศอังกฤษ ไม่พบปัญหาและอุปสรรคเนื่องจากกฎหมายทำแท้งของประเทศฝรั่งเศส ประเทศเยอรมนี และประเทศอังกฤษ ได้บัญญัติข้อยกเว้นความรับผิดชอบคลุมถึงกรณีที่หญิงตั้งครรภ์ตรวจพบว่าทารกในครรภ์มีปัญหาสุขภาพหรือความพิการ จึงทำให้หญิงตั้งครรภ์ที่ตรวจพบว่าทารกในครรภ์มีปัญหาสุขภาพหรือความพิการของประเทศฝรั่งเศส ประเทศเยอรมนี และประเทศอังกฤษ มีสิทธิทำแท้งได้

โดยชอบด้วยกฎหมายและมีความปลอดภัย ซึ่งกระทำโดยแพทย์ที่ได้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพเวชกรรมและกระทำในสถานพยาบาลของรัฐหรือสถานพยาบาลของเอกชนที่อยู่ภายใต้การควบคุมดูแลของรัฐ และผู้ที่มีสิทธิในการตัดสินใจทำแท้งอันดับแรกคือหญิงตั้งครรภ์ รวมทั้งรัฐยังมองในเชิงคุณธรรมทางกฎหมาย โดยมองว่าสิทธิของหญิงตั้งครรภ์ที่มีสภาพบุคคลสมบูรณ์แล้วย่อมมีมากกว่าสิทธิของทารกในครรภ์ซึ่งยังไม่มีสภาพบุคคล

1.2.2 ปัญหาและอุปสรรคในการใช้สิทธิในการทำแท้งของหญิงตั้งครรภ์ที่ทารกในครรภ์มีปัญหาสุขภาพหรือความพิการของประเทศไทย

หญิงตั้งครรภ์ที่ทารกในครรภ์มีปัญหาสุขภาพหรือความพิการของประเทศไทย พบว่ามีปัญหาและอุปสรรคในการใช้สิทธิในการทำแท้ง เนื่องจากบทบัญญัติยกเว้นความรับผิดในประมวลกฎหมายอาญา พ.ศ.2500 มาตรา 305 ไม่ครอบคลุมถึงกรณีที่หญิงตั้งครรภ์ตรวจพบว่าทารกในครรภ์มีปัญหาสุขภาพหรือความพิการ และไม่ได้บัญญัติให้หญิงตั้งครรภ์เป็นผู้ที่มีสิทธิอันดับแรกในการตัดสินใจทำแท้ง รวมทั้งทฤษฎีของศาสนาพุทธที่มองว่าการทำแท้งเป็นการฆ่ามนุษย์จึงเป็นบาป จึงไม่สามารถแก้ไขประมวลกฎหมายอาญา พ.ศ.2500 มาตรา 305 ให้ครอบคลุมถึงกรณีที่หญิงตั้งครรภ์ตรวจพบว่าทารกในครรภ์มีปัญหาสุขภาพหรือความพิการได้ เนื่องจากเกรงว่าจะเป็นการส่งเสริมให้มีการทำแท้งเสรี หญิงตั้งครรภ์ที่ทารกในครรภ์มีปัญหาสุขภาพหรือความพิการของประเทศไทยจึงไม่มีสิทธิทำแท้งได้โดยชอบด้วยกฎหมายและปลอดภัยตามสิทธิมนุษยชน และสิทธิอนามัยและการเจริญพันธุ์

1.3 ความแตกต่างหรือความสอดคล้องของกฎหมายเกี่ยวกับการทำแท้งของต่างประเทศและของประเทศไทยในกรณีที่หญิงตั้งครรภ์ตรวจพบว่าทารกในครรภ์มีปัญหาสุขภาพหรือความพิการ

กฎหมายเกี่ยวกับการทำแท้งของต่างประเทศ ได้แก่ กฎหมายเกี่ยวกับการทำแท้งของฝรั่งเศส (The Veil Law 1975) กฎหมายเกี่ยวกับการทำแท้งของประเทศเยอรมนี (German Criminal Code 1998) และกฎหมายเกี่ยวกับการทำแท้งของประเทศอังกฤษ (Abortion Act 1967) มีความสอดคล้องกัน คือมีการแก้ไขกฎหมายทำแท้งให้เหมาะสมกับสภาพเศรษฐกิจ สังคมและความเจริญก้าวหน้าของเทคโนโลยีทางการแพทย์ โดยมีการบัญญัติข้อยกเว้นความรับผิดครอบคลุมถึงกรณีที่หญิงตั้งครรภ์ตรวจพบว่าทารกในครรภ์มีปัญหาสุขภาพหรือความพิการ แต่เมื่อเปรียบเทียบกับกฎหมายเกี่ยวกับการทำแท้งของประเทศไทย ประมวลกฎหมายอาญา พ.ศ.2500 พบว่ามีความแตกต่างกัน คือประมวลกฎหมายอาญา พ.ศ.2500 มาตรา 305 บังคับใช้มาเป็นเวลา 59 ปี แล้วยังไม่มีการแก้ไขกฎหมายให้เหมาะสมกับสภาพเศรษฐกิจ สังคม และความเจริญก้าวหน้าของเทคโนโลยี

ทางการแพทย์ โดยบัญญัติข้อยกเว้นความรับผิดชอบไม่ครอบคลุมถึงกรณีที่หญิงตั้งครรภ์ตรวจพบว่าทารกในครรภ์มีปัญหาสุขภาพหรือความพิการ

2. ข้อเสนอแนะ

ปัญหาการทำแท้งเป็นเรื่องที่ซับซ้อนเกินกว่าที่จะตั้งกฎเกณฑ์ที่เด็ดขาดว่าการทำแท้งเป็นการกระทำที่ถูกหรือผิดโดยไม่มีข้อโต้แย้ง และไม่พิจารณาถึงผลดี ผลเสียที่จะเกิดขึ้นจากการทำแท้งหรือไม่ทำแท้งนั้น เจตนาในการตัดสินใจทำแท้ง รวมทั้งสิ่งที่จะเกิดขึ้นตามมาและมีส่วนเกี่ยวข้องกับกรการทำแท้งหรือไม่ทำแท้งในครั้งนั้นๆ คือผลเสียที่จะเกิดขึ้นต่อชีวิตและความอยู่รอดของชีวิตที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนถึงสิทธิของผู้ที่เกี่ยวข้อง ซึ่งผลเสียที่จะเกิดขึ้นต่อชีวิตและความอยู่รอดของชีวิตที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนถึงสิทธิของผู้ที่เกี่ยวข้องเป็นเรื่องสำคัญที่จะต้องพิจารณาในการตัดสินใจทำแท้งหรือไม่ทำแท้ง การมีชีวิตขึ้นเพื่อต้องทนทุกข์ทรมาน หรือรอดชีวิตอยู่ได้โดยต้องทนทุกข์ทรมานต่างๆ ที่อาจหลีกเลี่ยงได้ ก็ย่อมต้องจัดเป็นผลเสียด้วย การพิจารณาอย่างรอบครอบจากสภาพการณ์แวดล้อมของปัญหาด้วยใจที่เป็นกลาง และมีกฎเกณฑ์กว้างๆ จึงจะเป็นทางออกที่ดีที่สุดสำหรับปัญหาการทำแท้ง ดังนั้นการทำแท้งจึงควรพิจารณาตัดสินใจเป็นกรณีๆ ไปตามสถานการณ์ เช่น กรณีที่หญิงตั้งครรภ์ตรวจพบว่าทารกในครรภ์มีปัญหาสุขภาพหรือความพิการ เมื่อพิจารณาผลดี ผลเสียของการทำแท้งและไม่ทำแท้งแล้วพบว่า ผลดีที่จะเกิดขึ้นจากการไม่ทำแท้งคือทารกในครรภ์สามารถอยู่รอดจนคลอดออกมาเป็นบุคคลได้ และผลเสียที่จะเกิดขึ้นต่อผู้ที่เกี่ยวข้องโดยตรงคือตัวทารกที่จะเกิดมาทนทุกข์ทรมานกับปัญหาสุขภาพหรือความพิการ รวมทั้งมารดาซึ่งเป็นผู้ที่ต้องรับผิดชอบดูแลและเลี้ยงดูทารกนั้น เมื่อผลเสียของการไม่ทำแท้งมีมากกว่าผลดีของการทำแท้ง การทำแท้งในกรณีที่หญิงตั้งครรภ์ตรวจพบว่าทารกในครรภ์มีปัญหาสุขภาพหรือความพิการจึงควรเป็นที่ยอมรับได้ เมื่อชั่งน้ำหนักระหว่างสิทธิของทารกในครรภ์ที่ยังไม่มีสภาพบุคคลเป็นเพียงส่วนหนึ่งของร่างกายของมารดา และสิทธิในร่างกายของมารดาแล้ว มารดาควรมีสิทธิมากกว่าสิทธิของทารกในครรภ์ การตัดสินใจทำแท้งจึงถือว่าเป็นเรื่องส่วนตัวของมารดาโดยเฉพาะ เพราะผู้ที่เป็นมารดาเป็นผู้ที่ต้องรับภาระในการดูแลและเลี้ยงดูทารกในครรภ์โดยตรง มากกว่าบุคคลอื่นที่เกี่ยวข้องทั้งสิ้น ดังนั้นผู้ที่รับภาระจึงสมควรอย่างยิ่งที่จะเป็นฝ่ายเลือกเองว่ายินยอมที่จะเข้ารับภาระนั้นๆ หรือไม่ โดยอยู่บนพื้นฐานปราศจากพันธะกรณีของค่านิยมเดิมๆ หรือจริยธรรม ไม่ใช่คนอื่นที่จะเข้ามาจัดการเลือกว่าไม่สมควรทำแท้ง นอกจากนี้มารดายังมีเจตนาดีหรือเจตนาบริสุทธิ์ที่จะให้เกิดผลดีต่อตัวมารดาเองและตัวทารกที่จะเกิดมา ที่จะไม่ต้องทนทุกข์ทรมานจาก

ปัญหาสุขภาพหรือความพิการ ซึ่งมารดาไม่ได้มีเจตนาร้ายหรืออาฆาตเค้นต่อทารกในครรภ์แต่อย่างใด เพื่อปกป้องสิทธิและผลดีของมารดา ถ้าปล่อยให้มารดาตั้งครรถ์ต่อไป จนกระทั่งทารกในครรภ์ที่มีปัญหาสุขภาพหรือความพิการคลอดออกมา มารดาคงมีสุขภาพจิตไม่ดี ส่งผลต่อสุขภาพกายของมารดาได้ มารดาควรมีสิทธิทำแท้งได้ เมื่อมารดาต้องการยุติการตั้งครรถ์ เป็นต้น ดังนั้นรัฐควรจะยอมรับสิทธิอันชอบธรรมของมารดา

เมื่อมองในแง่เศรษฐศาสตร์ว่าด้วยการทำแท้ง การกำหนดบทบัญญัติว่าด้วยความผิดฐานทำแท้งในประมวลกฎหมายอาญาปัจจุบัน ทำให้รัฐบาลมีภาระรายจ่ายที่สำคัญอย่างน้อย 4 ประเภทดังนี้คือ

1. รายจ่ายในการบังคับใช้กฎหมาย ซึ่งครอบคลุมทั้งรายจ่ายในด้านการตำรวจ และรายจ่ายในด้านการยุติธรรม (อัยการและตุลาการ)

2. รายจ่ายในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม เด็กที่เกิดมาโดยที่พ่อแม่ไม่ต้องการหรือไม่สามารถเลี้ยงดูและให้การศึกษาการอบรมตามสมควร อาจกลายเป็นปัญหาของสังคม หากเด็กจำพวกนี้ไปประกอบกิจกรรมที่ผิดกฎหมาย ย่อมทำให้รัฐต้องมีภาระรายจ่ายในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมมากกว่าที่ควรจะเป็น การเพิ่มข้อยกเว้นความรับผิดในกรณีที่หญิงตั้งครรถ์ตรวจพบว่าทารกในครรภ์มีปัญหาสุขภาพหรือความพิการ จะช่วยลดภาระค่าใช้จ่ายรัฐในการปราบปรามอาชญากรรมการทำแท้ง

3. รายจ่ายในการจัดสรรบริการสาธารณะประเภทต่างๆ หากเด็กที่เกิดมาถูกทอดทิ้งให้เป็นเด็กอนาถา ย่อมเป็นภาระของสังคมที่จะต้องเลี้ยงดูเมื่อโตขึ้น รัฐก็ต้องมีภาระในการจัดบริการการศึกษาและบริการสังคมประเภทอื่นๆ ให้

4. รายจ่ายในการรักษาพยาบาลหญิงที่ประสบอันตรายจากการทำแท้งเถื่อน ตามสภาพการณ์ในปัจจุบัน หญิงที่ลอบทำแท้งเมื่อได้รับอันตราย ไม่ว่าจะเป็นการตกเลือดหรือมีโรคแทรกซ้อน มักจะเข้ารับการรักษาพยาบาล ณ โรงพยาบาลของรัฐเป็นจำนวนมาก รัฐต้องสิ้นเปลืองเงินทองมหาศาลเพื่อรักษาหญิงที่ได้รับอันตรายเนื่องจากการทำแท้งกับหมอเถื่อน ซึ่งทำให้การใช้บุคลากรทางการแพทย์เพื่อให้บริการสุขภาพอนามัยอื่นๆ มีน้อยกว่าที่ควรจะเป็น การเพิ่มข้อยกเว้นความรับผิดของกฎหมายทำแท้งในกรณีที่ทารกในครรภ์มีปัญหาสุขภาพหรือความพิการ จะทำให้หญิงตั้งครรถ์ที่ทารกในครรภ์มีปัญหาสุขภาพหรือความพิการที่ต้องการยุติการตั้งครรถ์โดยการทำแท้ง สามารถแสวงหาสารสนเทศเกี่ยวกับการทำแท้งได้ง่ายขึ้น และเสียต้นทุนน้อยลง ผลก็คือบริการการทำแท้งของแพทย์จะค่อยๆ ไล่บริการการทำแท้งของหมอเถื่อนออกจากตลาดการบริการทำแท้ง ส่งผลให้ภาวะแทรกซ้อนและอัตราการตายของหญิงตั้งครรถ์ที่ทารกในครรภ์มีปัญหาสุขภาพหรือความพิการที่ต้องการยุติการตั้งครรถ์โดยการทำแท้งลดลง

กฎหมายในฐานะที่เป็นเครื่องมือทางสังคมอย่างหนึ่งที่จะทำให้มีความเป็นระเบียบ และคุ้มครองสิทธิของบุคคลในสังคม และมีบทบาทในการตัดสินใจความถูกต้องของการกระทำ จึงเป็นที่มาสำคัญของในเรื่องความถูกต้องของการทำแท้ง ในเรื่องการทำแท้ง ซึ่งเป็นปัญหาเฉพาะตัวของหญิงตั้งครรภ์นั้น ไม่ได้ก่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้อื่น หรือกระทบกระเทือนต่อความสงบสุขของสังคม สังคมมักจะใช้มุมมองในแง่กฎหมายหรือในแง่ศีลธรรมมาพิจารณา จึงทำให้การทำแท้งเป็นความไร้ศีลธรรมและผิดกฎหมาย เมื่อสังคมยอมรับกฎหมายที่ถือว่าการทำแท้ง เป็นการกระทำที่ผิดกฎหมายและมีข้อยกเว้นความรับผิดชอบไม่ครอบคลุมถึงเหตุแห่งความจำเป็นที่บุคคลต้องการทำแท้งอยู่เป็นเวลานานๆ ก็จะมีส่วนทำให้บุคคลในสังคมมีความคิดเห็นว่าการทำแท้งเป็นการกระทำที่ผิดกฎหมายและผิดจริยธรรมจึงมักจะต่อต้านการเปลี่ยนแปลงกฎหมายทำแท้ง เนื่องจากเห็นว่าการให้สิทธิบุคคลในการยุติการตั้งครรภ์โดยการทำแท้งเป็นการละเมิดหลักเกณฑ์เก่าซึ่งคืออยู่แล้ว การเปลี่ยนแปลงกฎหมายทำแท้งจึงพบกับปัญหาหลายประการ โดยเฉพาะในเรื่องสิทธิของบุคคลที่เกี่ยวข้องกับการทำแท้ง ได้แก่ ตัวหญิงตั้งครรภ์ และแพทย์ผู้กระทำแท้ง รวมทั้งสิทธิของทารกในครรภ์ ทารกในครรภ์ยังไม่มีสภาพบุคคลแต่มีศักยภาพที่จะพัฒนาเป็นบุคคล ในขณะที่สิทธิในร่างกายของมารดา เป็นสิทธิของผู้ที่มีความเป็นบุคคลแล้ว ในกรณีที่เกิดความขัดแย้งระหว่างสิทธิของทารกกับสิทธิของมารดาในการตัดสินใจในสิ่งที่เกี่ยวข้องกับร่างกายของตน สิทธิของมารดาซึ่งเป็นสิทธิจริงนั้นน่าจะมีความสำคัญกว่า การตายของมารดาจากการยุติการตั้งครรภ์โดยการทำแท้งเป็นการละเมิดสิทธิในชีวิต ถือว่าเป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชน จึงมีความจำเป็นในการป้องกันการยุติการตั้งครรภ์ที่ไม่ปลอดภัย และขยายโอกาสให้หญิงตั้งครรภ์สามารถเข้าถึงการยุติการตั้งครรภ์อย่างถูกกฎหมายได้ มาตรฐานด้านสิทธิมนุษยชน กำหนดให้ภาครัฐต้องกำหนดให้หญิงตั้งครรภ์สามารถเข้าถึงการยุติการตั้งครรภ์ และมีบริการการยุติการตั้งครรภ์รองรับอยู่เสมอ โดยปราศจากการคัดค้านด้านมโนธรรม การเพิ่มขึ้นของประชากรที่มีปัญหาสุขภาพหรือความพิการอย่างมากมาย ซึ่งเป็นประชากรที่ไม่มีคุณภาพ จะเป็นภัยต่อสังคม ในที่สุดมนุษย์จะพบกับความอดอยาก อาหารไม่เพียงพอ ประเทศจึงต้องประสบปัญหาขาดแคลนเครื่องอุปโภคบริโภค โภคตลอดจนปัญหาสังคมอื่นๆ ตามมา หากปล่อยให้อัตราการเพิ่มประชากรที่ไม่มีคุณภาพเป็นไปโดยมิได้ควบคุม สิ่งหนึ่งที่ควรตระหนักและทำความเข้าใจคือ การทำแท้งนั้นเกิดขึ้นเพราะความจำเป็น ไม่มีใครอยากทำแท้ง ไม่ว่าจะหญิงตั้งครรภ์หรือแพทย์ แต่จากภาวะและความจำเป็นที่อยู่ตรงหน้านั้น ทำให้เรายอมรับอะไรบางอย่าง ทั้งๆที่เราไม่อยากจะยอมรับ ไม่มีหญิงคนใดที่ตั้งใจหรืออยากจะทำแท้ง ซึ่งการทำแท้งเป็นเรื่องความเจ็บปวดทรมาน เป็นสิ่งที่สังคมตีตรา ประณาม ถ้าเลือกได้คงไม่มีหญิงตั้งครรภ์คนใดไปทำแท้ง

กฎหมายห้ามทำแท้ง ไม่ได้ช่วยลดจำนวนการทำแท้งให้น้อยลง แต่กลับเป็นการบังคับให้หญิงตั้งครรภ์ที่ต้องการยุติการตั้งครรภ์ต้องไปทำแท้งเถื่อน ซึ่งไม่ปลอดภัยและไม่เปิดเผย เป็นอันตรายต่อชีวิตและสุขภาพของหญิงตั้งครรภ์ กฎหมายจะมีผลบังคับใช้ ต่อเมื่อกฎหมายนั้นจะสามารถเข้ากับสังคมได้อย่างเหมาะสม หากกฎหมายก้าวน้ำหรือล้ำหลังจากการเปลี่ยนแปลงทางสังคมมากเกินไป กฎหมายนั้นจะเสี่ยงต่อการถูกละเลยไม่ยอมรับ ผลที่ตามมาก็คือ ประชาชนจะเลือกทางออกนอกกฎหมาย กฎหมายการทำแท้งมีข้อยกเว้นความรับผิดชอบไม่ครอบคลุมถึงเหตุแห่งความจำเป็นที่หญิงตั้งครรภ์ต้องการทำแท้ง ถือว่าเป็นการริดรอนสิทธิของหญิงตั้งครรภ์โดยตรง เพราะบังคับให้หญิงตั้งครรภ์ยอมรับในสิ่งที่ตนเองไม่เต็มใจ หากหญิงตั้งครรภ์ที่ทารกในครรภ์มีปัญหาสุขภาพหรือความพิการต้องการยุติการตั้งครรภ์ หญิงตั้งครรภ์ก็ควรมีสิทธิที่จะทำแท้งได้ เพราะเป็นเรื่องที่เกี่ยวกับสิทธิในร่างกายของหญิงตั้งครรภ์ และเป็นสิทธิส่วนตัวของหญิงตั้งครรภ์ที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยโดยเฉพาะ ทารกในครรภ์ไม่ใช่บุคคลตามนัยของกฎหมาย สิ่งที่ทารกในครรภ์มีคือ ศักยภาพที่จะพัฒนาขึ้นเป็นบุคคลตามกฎหมายได้ การมีศักยภาพที่จะเป็นบุคคลตามกฎหมายได้นี้ ทำให้ทารกมีค่ามากกว่าเนื้อเยื่อธรรมดา และการมีเพียงศักยภาพที่จะพัฒนาขึ้นเป็นบุคคล ไม่ได้หมายความว่าทารกในครรภ์มีสภาพบุคคล ดังนั้นชีวิตมนุษย์ที่สังคมต้องเคารพในความสำคัญของสิทธิในชีวิตก็คือชีวิตที่เป็นบุคคลแล้วเท่านั้น นอกจากนี้ทารกในครรภ์ก็ยังไม่สามารถดำรงชีวิตได้อย่างอิสระโดยปราศจากร่างกายของมารดา ต้องอาศัยสารอาหารและน้ำจากร่างกายของมารดา ดังนั้นความอยู่รอดของทารกจึงยังต้องขึ้นอยู่กับมารดา มารดาจึงย่อมมีสิทธิที่จะตัดสินใจทำแท้งหรือไม่ทำแท้ง เพราะมารดาย่อมมีสิทธิในร่างกายของตนเองอย่างเต็มที่ หากมารดาตัดสินใจทำแท้งเพื่อผลดีของตนเองก็เป็นสิทธิของมารดาที่จะทำได้โดยไม่ผิด เพราะเป็นสิทธิในร่างกายของมารดาโดยแท้ ในอันที่จะกระทำการหรือไม่กระทำการในเรื่องนี้ การห้ามหรือขัดขวางไม่ให้ทำแท้ง ย่อมเป็นการละเมิดสิทธิส่วนตัวของมารดา เมื่อการทำแท้งเป็นเพียงเรื่องส่วนตัวที่จะจัดการกับสิ่งที่เกิดขึ้นในร่างกายของตน การทำแท้งจึงไม่ใช่การฆ่ามนุษย์ เพราะฉะนั้นการทำแท้งจึงไม่เป็นที่ผิดจริยธรรม เนื่องจากหลักจริยธรรมที่ควรคำนึงถึงคือการทำประโยชน์ต่อมารดา (Beneficence) สิทธิส่วนบุคคล (Right of privacy) แม้จะไม่ระบุไว้ชัดแจ้งในรัฐธรรมนูญ แต่ก็ยังเป็นสิทธิที่แฝงตัวอยู่ในรัฐธรรมนูญ หญิงตั้งครรภ์ที่ทารกในครรภ์มีปัญหาสุขภาพหรือความพิการ ควรมีสิทธิที่จะเลือก (Pro-choice) และเป็นผู้ตัดสินใจว่าควรจะให้มีการตั้งครรภ์ต่อไปหรือว่าจะให้มีการยุติการตั้งครรภ์ ซึ่งเป็นเรื่องสิทธิในเนื้อตัวร่างกายของหญิงตั้งครรภ์ การปฏิเสธสิทธิของสตรีจึงเป็นการใช้อำนาจของรัฐมากเกินไป

เมื่อถือว่าทารกในครรภ์ไม่มีสภาพบุคคล เป็นเพียงส่วนหนึ่งของร่างกายมารดา จึงยังไม่มีสิทธิในชีวิต เพราะสิทธิในชีวิต ก็คือชีวิตที่เป็นบุคคลแล้วเท่านั้น และมารดามีสิทธิในร่างกายของ

ตนเองอย่างเต็มที่ที่จะให้ทารกในครรภ์อยู่ในร่างกายของตนเองหรือไม่ ประกอบกับประโยชน์ที่สังคมจะได้รับ ได้แก่ การควบคุมและแก้ไขปัญหาประชากรล้นประเทศ ล้นโลกและเป็นการรักษาคุณภาพของประชากรไว้ การที่สังคมและรัฐไม่ต้องมาแบกรับภาระค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาลหญิงตั้งครรภ์ที่เจ็บป่วยจากการเกิดผลข้างเคียงจากการไปทำแท้งผิดกฎหมาย จะส่งผลให้รัฐใช้ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัด ได้แก่ แพทย์ พยาบาล สถานพยาบาล และงบประมาณให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ประชากรคนอื่นๆ การทำแท้งจึงเป็นสิ่งที่สังคมควรยอมรับ การที่กฎหมายยังถือว่าการทำแท้งเป็นอาชญากรรมนั้น ไม่ใช่เพราะกฎหมายถือว่าการทำแท้งเป็นการฆ่ามนุษย์ แต่เป็นเพราะกฎหมายให้ความสำคัญต่อสิ่งที่จะพัฒนาขึ้นเป็นมนุษย์เท่านั้น เป็นเพียงนโยบายทางสังคมเพื่อความสงบเรียบร้อย ต้องการแสดงให้เห็นว่าสังคมมีความห่วงใยและรับผิดชอบต่อบุคคลในสังคม แม้ในกรณีของสิ่งที่จะพัฒนาขึ้นเป็นบุคคลได้ เมื่อสังคมเปลี่ยนแปลงไป นโยบายของสังคมก็ควรจะต้องเปลี่ยนแปลงไปด้วย การที่มีการคิดกันว่าทารกในครรภ์เป็นมนุษย์อันมีสิทธิในชีวิตโดยสมบูรณ์แล้วนั้น เป็นเพราะสัญญาตมทางศีลธรรม ซึ่งก่อตัวขึ้นเพราะอิทธิพลของความเชื่อทางศาสนาเท่านั้น

การใช้หลักศาสนาเป็นเกณฑ์ตัดสินความถูกผิด ดี ชั่ว ของการกระทำในสังคมเสียทุกเรื่องย่อมเป็นการไม่ถูกต้อง และกฎหมายก็ไม่ควรตกอยู่ใต้อิทธิพลของหลักศาสนาอย่างเต็มที่ด้วย ดังจะเห็นได้ว่าความเป็นจริงต่างๆ ไปแล้ว สิ่งที่ผิดหลักศีลธรรมในศาสนาไม่จำเป็นต้องเป็นเรื่องที่ผิดกฎหมาย และเรื่องที่ผิดกฎหมายก็ไม่จำเป็นต้องเป็นเรื่องที่ผิดหลักศีลธรรมในศาสนา การที่มีผู้ถือว่าการทำแท้งเป็นบาป ไม่ได้หมายความว่า การทำแท้งเป็นสิ่งที่ผิด เพราะบาปไม่ได้มีความหมายเช่นเดียวกับผิด เพราะฉะนั้นกฎหมายกับศาสนาไม่ควรเอามาปนกันเพราะหลักการต่างกัน กฎหมายกับศีลธรรมควรแยกจากกันได้ การที่กฎหมายบัญญัติว่าการทำแท้งเป็นความผิด เท่ากับว่าเป็นการนำหลักศาสนามาบัญญัติเป็นกฎหมาย โดยมีได้พิจารณาถึงเหตุผลหรือความจำเป็นในการทำแท้งในแต่ละกรณี การทำแท้งยังช่วยแก้ไขปัญหาประชากรเกิน ช่วยควบคุมปัญหาคุณภาพของประชากรให้มีประชากรที่มีสุขภาพ ไม่มีความพิการ เป็นประชากรที่มีคุณภาพ เป็นการคุ้มครองชาติพันธุ์ การทำแท้งจึงเป็นประโยชน์กับสังคมมากกว่าการไม่ทำแท้ง นอกจากนี้การทำแท้งยังช่วยให้สังคมไม่ต้องรับภาระโดยไม่จำเป็น และยังเป็นผลดีต่อเด็กที่จะเกิดมาด้วย โดยเฉพาะหากเด็กเกิดมาเป็นผู้พิการพิการด้วยแล้ว ย่อมเป็นการไม่สมควรอย่างยิ่งที่จะปล่อยให้เขาเกิดมา การที่หญิงตั้งครรภ์ที่ตรวจพบว่าทารกในครรภ์มีปัญหาสุขภาพหรือความพิการตัดสินใจยุติการตั้งครรภ์โดยการทำแท้งนั้น เป็นการสะท้อนให้เห็นว่ากลไกของรัฐในเรื่องสวัสดิการเกี่ยวกับการดูแลเด็กที่มีปัญหาสุขภาพหรือความพิการยังไม่เพียงพอ ไม่สามารถแบ่งเบาภาระของผู้เป็นมารดาได้ และไม่สามารถรองรับหรือเข้าใจสภาพปัญหาของผู้ที่เป็นมารดาได้

ปัจจุบันผู้ที่คัดค้านการแก้ไขกฎหมายทำแท้งโดยให้เพิ่มข้อยกเว้นความรับผิดชอบในมาตรา 305 ในกรณีที่ตรวจพบว่าทารกในครรภ์มีปัญหาสุขภาพหรือความพิการนั้น เนื่องจากคนเหล่านั้นมอง แต่ในแง่ของการเรียกร้องและปกป้องสิทธิที่จะมีชีวิตของทารกในครรภ์ จริงๆแล้วควรจะคำนึงถึง ด้วยว่า การที่จะให้ทารกนั้นเกิดมา ก็ควรจะให้ทารกนั้นอยู่อย่างมีคุณภาพและสมศักดิ์ศรีของความเป็น มนุษย์ การทำแท้งเป็นวิธีการหนึ่งของการคัดสรรประชากรที่มีคุณภาพ เป็นประชากรที่มีสุขภาพดี ไม่มีความพิการ หญิงตั้งครรภ์ที่ทารกในครรภ์มีปัญหาสุขภาพหรือความพิการ เมื่อหญิงตั้งครรภ์มี ความประสงค์ที่จะยุติการตั้งครรภ์โดยการทำแท้ง ควรผ่านการรับคำปรึกษาจากสูตินรีแพทย์ที่ไม่ใช่ ผู้กระทำแท้ง จิตแพทย์ และนักสังคมสงเคราะห์ การทำแท้งต้องพิจารณาอายุครรภ์ด้วย เพื่อความ ปลอดภัยของหญิงตั้งครรภ์ที่ทำแท้ง โดยหญิงตั้งครรภ์ต้องมีอายุครรภ์ไม่เกินยี่สิบสี่สัปดาห์ เพื่อ ความปลอดภัยของหญิงตั้งครรภ์ รัฐต้องอนุญาตให้มีการทำแท้งได้เฉพาะในสถานบริการทาง การแพทย์ของรัฐ หรือขององค์กรสาธารณกุศล สถานพยาบาลของเอกชนที่ได้รับการจดทะเบียน อนุญาตจากกระทรวงสาธารณสุข

มาตรการทางกฎหมายที่ห้ามการทำแท้งนั้นไม่สามารถยับยั้งการทำแท้งได้ เนื่องจากการทำ แท้งเกิดขึ้นก็ต่อเมื่อมีความเห็นชอบร่วมกันระหว่างหญิงตั้งครรภ์ที่ต้องการทำแท้งกับผู้ให้บริการ ทำแท้ง ดังนั้นการทำแท้งจึงมีลักษณะเป็นอาชญากรรมที่ปราศจากเจ้าทุกข์ (Crime without victims) เนื่องจากความผิดเกี่ยวกับการทำแท้งจะไม่มีผู้เสียหายชัดเจน เพราะส่วนใหญ่เป็นเรื่องของความ ยินยอม จึงยากต่อการจับกุมและปราบปราม กฎหมายจึงไม่มีผลในทางบังคับ จึงพบว่าปัจจุบัน เสมือนเป็นการทำแท้งเสรีของหญิงตั้งครรภ์ที่สามารถจ่ายค่าทำแท้งผิดกฎหมายได้ หญิงตั้งครรภ์ที่ ต้องการทำแท้งที่ไม่อยู่ในข้อยกเว้นความรับผิดชอบตามประมวลกฎหมายอาญา พ.ศ.2500 มาตรา 305 สามารถไปทำแท้งที่ไหนก็ได้ ผู้กระทำเป็นใครก็ได้ ทำแท้งเมื่ออายุครรภ์เท่าไรก็ได้ ยิ่งอายุครรภ์ มาก ผู้กระทำแท้งผิดกฎหมายยิ่งชอบ เนื่องจากได้รับค่าตอบแทนการกระทำมาก โดยคิด ค่าตอบแทนเพิ่มขึ้นตามอายุครรภ์ ในเมื่อการบังคับใช้กฎหมายทำแท้งเป็น ไปอย่างไม่มี ประสิทธิภาพ ผลก็คือความเป็นไปได้ที่หญิงตั้งครรภ์ที่ไปทำแท้งหรือผู้กระทำแท้งจะถูกลงโทษ ตามกฎหมายเป็น ไปได้น้อยหรือไม่มีเลย นอกจากนี้ยังเป็นการเอาภาระความรับผิดชอบ ไปไว้ที่ หญิงตั้งครรภ์เพียงฝ่ายเดียว กล่าวคือถ้าหญิงตั้งครรภ์ไปทำแท้ง กฎหมายก็ถือว่ามีความผิดทางอาญา เนื่องจากประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 305 มีข้อยกเว้นความรับผิดชอบไม่ครอบคลุมถึงกรณีที่ทารกใน ครรภ์มีปัญหาสุขภาพหรือความพิการ จึงแสดงถึงความไม่ถูกต้องและความอยุติธรรม และยังเป็น การจำกัดสิทธิในการทำแท้งของหญิงตั้งครรภ์ด้วย

การทำแท้งเกิดจากการที่หญิงตั้งครรภ์ตัดสินใจไม่ให้ทารกในครรภ์ของตนคลอดออกมา โดยธรรมชาติแล้ว ไม่ว่ามนุษย์หรือสัตว์ย่อมมีความผูกพันกับทารกที่ตนจะให้กำเนิด และถ้าไม่มี

แรงผลักดันใดมาบีบบังคับแล้ว การตัดสินใจที่จะทำแท้งไม่น่าจะเกิดขึ้น การทำแท้งไม่สามารถห้ามได้ แต่สามารถทำให้การทำแท้งเป็นไปอย่างปลอดภัยได้ ในสภาวะการณ์ทางเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรมที่เปลี่ยนแปลงไป กฎหมายทำแท้งของประเทศไทยได้มีส่วนผลักดันให้มีการทำแท้งที่ผิดกฎหมายมากขึ้น การทำแท้งผิดกฎหมาย เป็นการทำแท้งที่ไม่ปลอดภัย เกิดภาวะแทรกซ้อนต่างๆ ที่เป็นอันตรายต่อชีวิตของหญิงที่ไปทำแท้งผิดกฎหมาย กฎหมายทำแท้งของประเทศไทย ไม่ได้ช่วยให้หญิงตั้งครรภ์ปลอดภัยจากการทำแท้ง แต่กลับทำให้หญิงตั้งครรภ์ที่ทำแท้ง ได้รับอันตรายมากขึ้นจากการไปทำแท้งผิดกฎหมาย ซึ่งเป็นปัญหาสาธารณสุขที่สำคัญของประเทศไทยที่ควรได้รับการแก้ไขอย่างเร่งด่วน ทุกประเทศทั่วโลกให้ความสำคัญในการแก้ไขปัญหาการทำแท้งที่ไม่ปลอดภัยในลำดับต้นๆ ประเทศไทยได้ร่วมลงนามรับรองเป้าหมายในการพัฒนาแห่งสหัสวรรษ 8 ข้อ ขององค์การสหประชาชาติ การที่ประเทศไทยจะบรรลุเป้าหมายดังกล่าว รวมทั้งลดอัตราการป่วยและอัตราการตายของมารดาจำเป็นต้องแก้ไขปัญหการทำแท้งที่ไม่ปลอดภัยด้วย

กฎหมายควรตามให้ทันการเปลี่ยนแปลงของสังคม โดยยอมรับสภาพความเป็นจริงและขยายข้อยกเว้นความรับผิดชอบเพิ่มขึ้น การแก้ไขกฎหมายทำแท้ง โดยเพิ่มข้อยกเว้นความรับผิดชอบให้หญิงตั้งครรภ์มีสิทธิได้ทำแท้งโดยชอบด้วยกฎหมายมากขึ้น โดยเฉพาะในกรณีที่ทารกในครรภ์มีปัญหาสุขภาพหรือความพิการ จะทำให้การทำแท้งที่ผิดกฎหมายลดลง เป็นการกำจัดผู้กระทำแท้งผิดกฎหมายออกจากสังคมได้ ช่วยลดอันตรายที่หญิงตั้งครรภ์จะได้รับจากการไปทำแท้งที่ผิดกฎหมาย และช่วยลดอัตราการเกิดของทารกที่มีปัญหาสุขภาพหรือความพิการได้ การทำแท้งในแต่ละชุมชน แต่ละสังคมอาจมองกันคนละด้าน ในสังคมหนึ่ง ชุมชนหนึ่งอาจมองว่าการทำแท้งเป็นเรื่องทารุณโหดร้าย ไร้มนุษยธรรม ขัดต่อศีลธรรมอันดี กฎหมายจึงเข้มงวด บัญญัติห้ามทำแท้งในทุกกรณี และมีบทลงโทษอย่างหนักแก่หญิงตั้งครรภ์ที่ไปทำแท้งหรือผู้ที่กระทำแท้ง บางสังคมมองว่า การทำแท้งไม่ใช่เรื่องทารุณโหดร้าย ไร้มนุษยธรรม ขัดต่อศีลธรรมอันดี จึงบัญญัติกฎหมายอนุญาตให้มีการทำแท้งโดยเสรี หรือแม้แต่ในสังคมเดียวกัน ในช่วงเวลาหนึ่งอาจมองว่าการทำแท้งเป็นเรื่องทารุณโหดร้าย ไร้มนุษยธรรม ขัดต่อศีลธรรมอันดี กฎหมายจึงเข้มงวด ห้ามทำแท้งโดยเด็ดขาด แต่เมื่อกาลเวลาเปลี่ยน ความคิดเห็นของคนในสังคมก็เปลี่ยน เห็นว่าการทำแท้งเป็นสิ่งจำเป็น จึงมีการแก้ไขกฎหมายทำแท้ง โดยมีบทบัญญัติยกเว้นความรับผิดชอบในกรณีที่สังคมเห็นว่ามีความจำเป็นต้องทำแท้งให้กับหญิงตั้งครรภ์

กฎหมายนั้นต้องเหมาะสมกับสภาพสังคม มิฉะนั้นคนจะละเมิดกฎหมาย หรือเล็งกำไรหมาย การยอมรับกฎหมายทำแท้งที่มีอยู่ในปัจจุบัน โดยไม่พยายามทบทวน ปรับปรุง แก้ไขกฎหมายทำแท้งให้เหมาะสมกับสภาพเศรษฐกิจ สังคม และความเจริญทางด้านเทคโนโลยีทางการแพทย์แล้ว ก็เท่ากับยอมรับสภาพการทำแท้งเสรีที่ปรากฏในสังคมปัจจุบัน นอกจากนี้

กฎหมายทำแท้งยังคงเป็นอุปสรรคในการแก้ไขปัญหาสังคม ดังนั้นจึงควรมีการปรับปรุงแก้ไขกฎหมายการทำแท้งให้เหมาะสมกับความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยีทางการแพทย์ที่สามารถตรวจพบถึงปัญหาสุขภาพหรือความพิการของทารกในครรภ์ได้ และสภาพสังคม เศรษฐกิจ วัฒนธรรมที่เปลี่ยนแปลงไป รวมทั้งเป็นการคุ้มครองสิทธิในชีวิต ร่างกายของหญิงตั้งครรภ์ รวมทั้งสิทธิในการได้รับบริการสาธารณสุขที่ได้มาตรฐานจากการใช้สิทธิตัดสินใจยุติการตั้งครรภ์ ตามที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยหลายฉบับ ได้แก่ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรสยาม พุทธศักราช 2475 รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2489 รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2492 รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2517 รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2521 รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช 2549 รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 และ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พ.ศ. 2557 ในเรื่องสิทธิในชีวิต และร่างกายของหญิงตั้งครรภ์ในฐานะบุคคลตาม มาตรา 15 แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ รวมทั้งสิทธิอนามัยและการเจริญพันธุ์เพื่อความปลอดภัยของหญิงตั้งครรภ์ที่ตรวจพบว่าทารกในครรภ์มีปัญหาสุขภาพหรือความพิการเป็นสำคัญ การจำกัดสิทธิของหญิงตั้งครรภ์ต้องทำเท่าที่จำเป็นและต้องไม่กระทบกระเทือนสาระสำคัญของสิทธินั้น หญิงตั้งครรภ์ที่ทารกในครรภ์มีปัญหาสุขภาพหรือความพิการควรมีสิทธิที่จะเลือก (Pro-choice) วิธีการแก้ไขปัญหของตนเอง โดยการทำแท้งด้วยเหตุผลตามความจำเป็นและเป็นปัญหาที่ไม่สามารถแก้ไขด้วยวิธีอื่นได้ จึงควรแก้ไขประมวลกฎหมายอาญา พ.ศ. 2500 มาตรา 305 ที่บังคับใช้มานานถึง 59 ปี โดยให้เพิ่มข้อยกเว้นการรับผิดในการทำแท้งให้เพิ่มขึ้นเพื่อให้ครอบคลุมถึงกรณี ที่หญิงตั้งครรภ์ตรวจพบว่าทารกในครรภ์มีปัญหาสุขภาพหรือความพิการ ให้สอดคล้องกับสภาพ เศรษฐกิจ สังคม และความเจริญก้าวหน้าของเทคโนโลยีทางการแพทย์ในปัจจุบัน

การที่กฎหมายยังถือว่าการทำแท้งเป็นอาชญากรรมนั้น ไม่ใช่เพราะกฎหมายถือว่าการทำแท้งเป็นการฆ่ามนุษย์ แต่เป็นเพราะกฎหมายให้ความสำคัญต่อสิ่งที่จะพัฒนาขึ้นเป็นมนุษย์เท่านั้น เป็นเพียงนโยบายทางสังคมเพื่อความสงบเรียบร้อย ต้องการแสดงให้เห็นว่าสังคมมีความห่วงใยและรับผิดชอบต่อบุคคลในสังคม แม้ในกรณีของสิ่งที่จะพัฒนาขึ้นเป็นบุคคลได้ เมื่อสังคมเปลี่ยนแปลงไป นโยบายของสังคมก็ควรจะต้องเปลี่ยนแปลงไปด้วย การที่มีการคิดกันว่าทารกในครรภ์เป็นมนุษย์อันมีสิทธิในชีวิตโดยสมบูรณ์แล้วนั้น เป็นเพราะสัญชาตญาณทางศีลธรรม ซึ่งก่อตัวขึ้นเพราะอิทธิพลของความเชื่อทางศาสนาเท่านั้น การจะใช้หลักศาสนาเป็นเกณฑ์ตัดสินความถูกผิด ดี ชั่ว ของการกระทำในสังคมเสียทุกอย่างย่อมเป็นการไม่ถูกต้อง และกฎหมายก็ไม่ควรตกอยู่ใต้อิทธิพลของหลักศาสนาอย่างเต็มที่ด้วย ดังจะเห็นได้ว่าความเป็นจริงต่างๆ ไปแล้ว สิ่งที่เกิดหลักศีลธรรมใน

ศาสนาไม่จำเป็นต้องเป็นเรื่องที่ผิดกฎหมาย และเรื่องที่ผิดกฎหมายก็ไม่จำเป็นต้องเป็นเรื่องที่ผิดหลักศีลธรรมในศาสนา การที่มีผู้ถือว่าการทำแท้งเป็นบาป ไม่ได้หมายความว่า การทำแท้งเป็นสิ่งที่ผิด เพราะบาปไม่ได้มีความหมายเช่นเดียวกับผิด เพราะฉะนั้นกฎหมายกับศาสนาไม่ควรเอามาปนกัน เพราะหลักการต่างกัน กฎหมายกับศีลธรรมควรแยกจากกันได้ การที่กฎหมายบัญญัติว่าการทำแท้งเป็นความผิด เท่ากับว่าเป็นการนำหลักศาสนาบัญญัติเป็นกฎหมาย โดยมีได้พิจารณาถึงเหตุผลหรือความจำเป็นในการทำแท้งในแต่ละกรณี

ประมวลกฎหมายอาญาเกี่ยวกับการทำแท้งเดิมล้ำสมัย ไม่เหมาะสมกับสภาพเศรษฐกิจ สังคม และเทคโนโลยีทางการแพทย์ที่เปลี่ยนแปลงไป คนส่วนใหญ่จึงไม่สามารถปฏิบัติตามได้ นอกจากนี้กฎหมายทำแท้งยังเข้มงวด โดยบทบัญญัติข้อยกเว้นความรับผิดของกฎหมายทำแท้งยังแคบเกินไป ไม่ครอบคลุมถึงกรณีที่ทารกในครรภ์มีปัญหาสุขภาพหรือความพิการ กฎหมายทำแท้งที่เข้มงวดนี้จึงเป็นการกีดกันสิทธิส่วนตัวของหญิงตั้งครรภ์สมควรได้รับการแก้ไขให้มีบทบัญญัติข้อยกเว้นความรับผิดของกฎหมายทำแท้งครอบคลุมถึงกรณีที่ทารกในครรภ์มีปัญหาสุขภาพหรือความพิการ การแก้ไขกฎหมายทำแท้งให้เหมาะสม โดยเพิ่มข้อยกเว้นความรับผิดในกรณีที่ทารกในครรภ์มีปัญหาสุขภาพหรือความพิการ จึงไม่ใช่เป็นการเปิดโอกาสให้มีการทำแท้งเสรี เพราะการทำแท้งยังเป็นความผิดอยู่ เพียงแต่เพิ่มข้อยกเว้นการรับผิดในการทำแท้งให้เพิ่มมากขึ้น ให้เหมาะสมกับเหตุแห่งความจำเป็นในการทำแท้งของหญิงตั้งครรภ์ในปัจจุบัน กฎหมายทำแท้งจึงจะทันสมัยเหมาะสมกับสภาพเศรษฐกิจ สังคม และความเจริญก้าวหน้าของเทคโนโลยีทางการแพทย์ คงจะถึงเวลาแล้วที่สังคมไทยต้องทำใจยอมรับสภาพความเป็นจริงของการทำแท้งในกรณีที่ทารกในครรภ์มีปัญหาสุขภาพหรือความพิการว่ามีความจำเป็นสำหรับสังคมในปัจจุบัน ตลอดจนตระหนักถึงสิทธิในร่างกายของหญิงตั้งครรภ์อย่างจริงจัง ให้สมกับที่ได้ชื่อว่า เป็นประเทศหนึ่งที่ได้ลงนามสัตยาบันเห็นชอบและคุ้มครองในเรื่องปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชนแห่งสหประชาชาติ

ดังนั้นเพื่อคุ้มครองสิทธิในการทำแท้งของหญิงตั้งครรภ์ที่ทารกในครรภ์มีปัญหาสุขภาพหรือความพิการให้เป็นการทำแท้งที่ถูกกฎหมายในกรณีที่มีเหตุจำเป็น ให้สอดคล้องกับสภาพความเป็นจริง และเพื่อคุ้มครองชาติพันธุ์ให้คงไว้ซึ่งประชากรที่มีคุณภาพ ซึ่งไม่ใช่เป็นการทำแท้งเสรี จึงสมควรและสมควรพิจารณาให้ทำแท้งได้ ผู้วิจัยจึงมีข้อเสนอแนะแก้ไขประมวลกฎหมายอาญา พ.ศ. 2500 มาตรา 305 ดังนี้

ร่างประมวลกฎหมายอาญา พ.ศ. 2500 มาตรา 305

มาตรา 305 ถ้าการกระทำความผิดดังกล่าว ในมาตรา 301 และมาตรา 302 เป็นการกระทำของนายแพทย์ที่ได้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพเวชกรรม และ

(1)หญิงนั้นมีความประสงค์จะยุติการตั้งครรภ์

- นั้น
- (ก) มีอายุครรภ์ไม่เกินยี่สิบสี่สัปดาห์
  - (ข) จำเป็นต้องกระทำเนื่องจากสุขภาพกายของหญิง หรือสุขภาพจิตของหญิง
  - (ค) จำเป็นต้องกระทำเนื่องจากสุขภาพ หรือความพิการของทารกในครรภ์
  - (ง) ผ่านการรับคำปรึกษาจากผู้เชี่ยวชาญที่ไม่ใช่ผู้กระทำแท้งอย่างน้อยสี่คน ได้แก่ สูติกร แพทย์ กุมารแพทย์ จิตแพทย์ และนักสังคมสงเคราะห์
  - (จ) ในกรณีเร่งด่วน จำเป็นต้องกระทำแท้งเพื่อความปลอดภัยของหญิงนั้น การกระทำตาม (ข) หรือ (ค) ให้ผ่านการรับคำปรึกษาจากผู้เชี่ยวชาญไม่ครบสี่คนก็ได้
  - (ฉ) โดยเป็นความยินยอมโดยสมัครใจของหญิงนั้น หรือเป็นความยินยอมโดยสมัครใจของหญิงนั้นและสามี ในกรณีมีสามีถูกต้องตามกฎหมาย
  - (ช) ในกรณีหญิงนั้นยังไม่บรรลุนิติภาวะ ต้องได้รับความยินยอมอย่างถูกต้องตามกฎหมายจากผู้ปกครองของหญิงนั้น หรือ
- (2) หญิงมีครรภ์เนื่องจากการกระทำผิดอาญาตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา 276 มาตรา 277 มาตรา 282 หรือมาตรา 284
- ผู้กระทำไม่มีความผิด

